

Emerald si spiridusele marii

Autor: Muncaster, Harriet
Editura: CURTEA VECHĂ PRECOMANDA
Cod de bare: 9786064422897

Descriere produs

Emerald este speciala pentru ca este diferita!

Emerald si sora ei vitrega, Delphina, pleaca pe furis din palatul regal in cautarea unor spiriduse ale marii. Desi stiu ca nu asa ar trebui sa se comporte niste a??printese sirene perfectă??, nu pot rezista tentatiei!

Departa de Orasul Scoicilor, descopera un recif de corali stralucitor, in care locuiesc trei spiriduse minuscule, sclipitoare...

Emerald si Delphina au ocazia sa invete ca a fi printesa sirena inseamna mai mult decat sa respecti regulile - inseamna si sa - ti asculti inima.

Din universul

ISADORA MOON

EMERALD

ȘI SPIRIDUȘELE MĂRII

Cea mai rebelă prințesă din adâncurile mării

Harriet Muncaster

Era o zi liniștită de sâmbătă, așa că leneveam pe patul meu dintr-o cochilie de scoică, rezemată pe pernele din burete-de-mare, și citeam din noua mea carte, *Aqua Magic*. Mi-o dăduse tata cu o zi înainte și era despre o sirenă exploratoare pe nume Cleodora Blue, care a pornit în căutarea spiridușelor mării – niște creaturi minuscule care trăiesc undeva

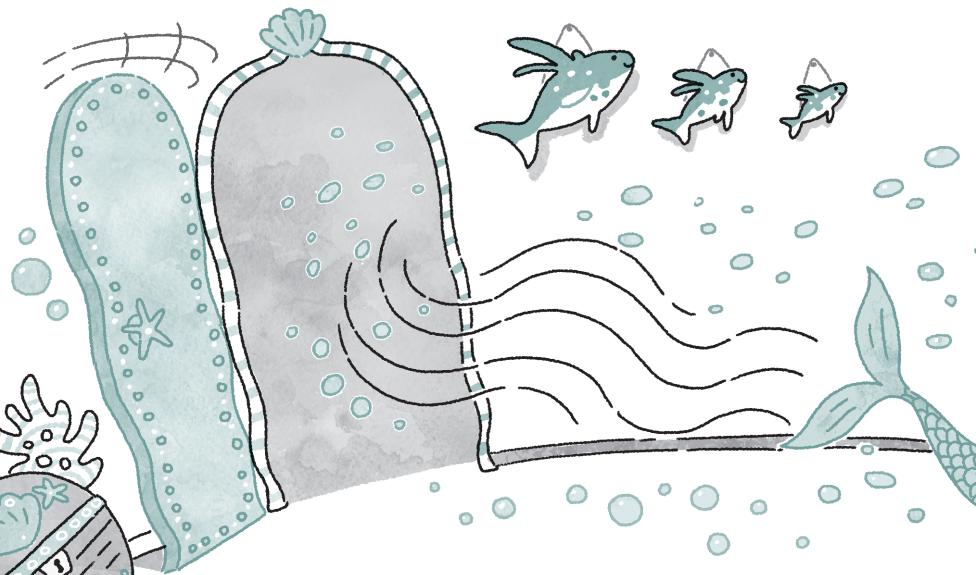
- departe, într-o zonă magică a oceanului.

Arătau foarte drăguț în ilustrații, cu fețele lor mici și branhiile delicate. Nu m-am putut abține să nu mângâi imaginile cu degetele!

Am dat pagina, uitându-mă cum luceau ilustrațiile metalice în lumina subacvatică. Apoi am luat o înghițitură din smoothie-ul de fructe de pădure marine care era la capul patului și am ronțăit o felie de pâine prăjită pentru sirene, unsă cu unt delicios de alge marine. Mă simțeam liniștită și mulțumită. Încă nu mă obișnuisem cu viața agitată de la palat, *nu complet*. Mama s-a măritat de curând cu Regele Auster (ceea ce înseamnă că am devenit prințesă – da, pe bune), dar locuiesc aici doar jumătate din timp. Cealaltă jumătate mi-o petrec la tatăl meu, care locuiește în fosta noastră casă din cealaltă parte a Orașului Scoicilor.

Am mai dat o pagină. Micile spiridușe

ale mării licăreau către mine. Am zâmbit și am întins din nou mâna după pahar.

— *Emeraaaald!* s-a auzit deodată o voce familiară de dincolo de ușa camerei mele.

S-a auzit atât de tare, încât am tresărit și era cât pe ce să scap paharul peste Inkibelle, mica mea caracatiță! Fără să bată la ușă, sora mea vitregă Delphina a dat buzna în cameră, cu bucele regale săltându-i în timp ce se îndrepta spre mine.

– Emerald! Ce mai faci? *Eu* sunt bine,
mulțumesc. Numai că sunt puțin cam plictisită.
M-am gândit că poate vrei să ne jucăm! *Vrei* să
ne jucăm?

– Aăă..., am bâiguit eu.

Delphina a început să înoate prin camera mea și să pipăie toate lucrurile de pe rafturile mele, ridicând capacul cutiei mele de bijuterii și uitându-se înăuntru, trecând cu degetele peste cotoarele tuturor cărților mele. Apoi privirea i s-a oprit pe căsuța mea de păpuși.

